اخبار

آغاز طرح «تابستانه کتاب» در سراسر کشور

طرح تابستانه کتاب از دیروز (۱۸ مرداد) در کتابفروشی‌های عضو این طرح در سراسر کشور آغاز به کار کرد.

به گزارش «ابتکار» به نقل از روابط عمومی موسسه خانه کتاب و ادبیات ایران، ۷۶۱ کتابفروشی از ۳۱ استان کشور در طرح «تابستانه کتاب» مشارکت کرده‌اند که از دیروز (۱۸ مردادماه) با یارانه ۲۰ درصدی کتاب‌های عمومی، کودک و نوجوان و دانشگاهی را به مخاطبان ارائه می‌کنند. در این طرح، استان تهران با ۱۱۵ کتابفروشی، اصفهان با ۸۵ کتابفروشی و خراسان رضوی با ۸۱ کتابفروشی بیشترین مشارکت را از آن خود کرده‌اند.

اسامی و مشخصات کتابفروشی‌های عضو طرح «تابستانه کتاب ۹۹» به تفکیک هر استان بر روی سایت tarh.ketab.ir قابل مشاهده است. در این طرح که با شعار «کتاب بخوانیم، ایمن بمانیم» از دیروز (۱۸ مردادماه) آغاز و تا ۳۰ مرداد ادامه خواهد داشت، سقف مجاز خرید برای هر خریدار ۱۵۰ هزار تومان است. در «تابستانه کتاب ۹۹» به منظور رعایت پروتکل‌های بهداشتی در شرایط شیوع و گسترش ویروس کرونا و رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی، خریدهای غیرحضوری نیز با ثبت اطلاعات مربوطه در پنل از سوی کتاب‌فروشی‌ها فراهم شده است.

عبدالله قوچانی قربانی کرونا شد

رئیس ایکوموس ایران از به خاکسپاری عبدالله قوچانی ـ متخصص کتیبه‌های فارسی و عربی و پژوهشگر تاریخ دوران اسلامی ـ در قطعه هنرمندان بهشت زهرا خبر داد.

مهدی حجت در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان این‌که مرحوم قوچانی صبح جمعه - ۱۷ مرداد - به دلیل ابتلا به ویروس کرونا در بیمارستان ارتش درگذشت. پیکر وی روز شنبه ۱۸ مرداد بدون برگزاری هیچ مراسمی در قطعه هنرمندان بهشت‌زهرا(س) دفن شد.

استاد عبدالله قوچانی متخصص کتیبه‌های فارسی و عربی در آثار منقول و غیرمنقول موزه‌ها و کشفیات باستان‌شناختی در جهان بود. وی پژوهشگر تاریخ دوران اسلامی، کارشناس آثار هنر اسلامی و سکه شناس و عضو پیوسته موسسه فرهنگی ایکوموس ایران بود. از تألیفات این متخصص می‌توان به ترجمه «شعارهای سکه‌های دوره اسلامی، پیام‌های ارشادی و دعوتی و تبلیغی بر سکه‌های دوره اسلامی»، «مقدمه‌ای بر هنر کاشیگری ایران»، «اشعار فارسی کاشی‌های تخت‌سلیمان»، «گنجینه‌های سکه‌های نیشابور مکشوفه در شهر ری» و «گنبد سلطانیه به استناد کتیبه‌ها» اشاره کرد.

آخرین کتاب عبدالله قوچانی با عنوان احادیث کاشی‌های زرین‌فام حرم امام رضا(ع) در سال ۱۳۹۶ به همت سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز اسناد آستان قدس در مشهد منتشر شد.

سرقت ادبی در عصر دیجیتال با گذشته چه تفاوت‌هایی دارد؟

دزدی کلمات از پشت شیشه مانیتور

گروه فرهنگ و هنر – سال‌ها است که نویسندگان و مترجمان از آسیب‌های سرقت‌های ادبی می‌گویند. از آثارشان که بدون هیچ توجهی از سوی مسئولان و حتی برخی ناشران کپی می‌شوند و دیگران با نام خودشان منتشر می‌کنند. از اهمیت وجود کپی‌رایت که سال‌ها است به آن بی‌توجهی می‌شود....

با شنیدن اصطلاح سرقت ادبی اولین چیزی که در ذهن نقش می‌بندد این است که فردی شعری یا متنی را از کتاب یا دیوان شعری انتخاب می‌کند و خود را خالق آن می‌نامد. اما سرقت ادبی چیزی بیش از این است. شاید در گذشته تشخیص سرقت ادبی به سادگی میسر نبود اما امروزه با وجود اینترنت و در دسترس بودن بسیاری از کتاب‌ها، بسیار ساده‌تر از قبل می‌تواند صاحب اصلی اثر را تشخیص داد و نسخه‌های مشابه را کپی و سرقت شده دانست. اما با وجود این قابلیت عجیب است که میزان سرقت‌های ادبی از گذشته کمتر نشده که هیچ شاید بیشتر هم شده باشد. کامیار عابدی، منتقد ادبی درباره سرقت در آثار ادبی و وضعیت رسیدگی به آن می‌گوید: سرقت ادبی یکی از قدیمی‌ترین بحث‌هایی است که در نقد ادبی مطرح شده است. کتاب‌های «معانی»، «بیان» و «بدیع» که از قدیم به زبان عربی و فارسی وجود داشته، مبحثی را به نام «سرقت ادبی» باز کرده‌اند و این‌که کجا سرقت است و کجا بهره‌گیریِ درست است و در واقع خواسته‌اند فرق این دو را از هم تشخیص بدهند و بگویند که کدام سرقت است و کدام نیست. این مسئله در نقد ادبی جدید در سال‌های اخیر خصوصا در نقد ادبی غربی هم خیلی مطرح شده است. یکی از دلایلش هم رشد بی‌رویه فضای مجازی است که امکان اطلاع‌یابی از منابع مختلف را در دسترس قرار داده و سرقت ادبی را بیشتر کرده است.

او معتقد است سرقت ادبی نسبت به گذشته بسیار بیشتر شده است. او می‌گوید: سرقت ادبی نسبت به گذشته بیشتر شده، چون در قدیم تعداد کسانی که سواد داشتند و مولفان کمتر بوده، بنابراین کسی که ترجمه یا تالیف می‌کرد اگر می‌خواست سرقت کند خیلی زود سرقتش شناخته و انگشت‌نما می‌شد. تعداد باسوادان و مترجمان و مولفان خیلی زیاد نبود، اما در سال‌های اخیر با رشد جمعیت و سواد عمومی، تعداد زیادی سرقت انجام گرفته است.

اکبر اکسیر، شاعر و طنزپرداز نیز معتقد است فضای مجازی به سرقت ادبی دامن زده است. او می‌گوید: قبلا در مدت یک هفته با توضیح می‌شد جلوی سرقت انجام شده را گرفت. ولی حالا بزرگ‌ترین سرقت هم که انجام شود و حتی فردی کتابی را از کسی دیگر به اسم خودش بزند و در فضای مجازی بگذارد، دیگر به هیچ وجه نمی‌شود جلوی آن را گرفت، چون در یک لحظه کل دنیا را پوشش می‌دهد و در چنین شرایطی با سال‌ها توضیح دادن حتی با چندین متخصص اینترنتی هم نمی‌توان کاری کرد.

احمد آرام، نویسنده، هم با دیگران هم‌نظر است. او درباره سرقت در آثار ادبی و وضعیت رسیدگی به آن اظهار کرد: در حال حاضر هم تعریف سرقت ادبی عوض شده، هم شکل آن به تناسب ارزش آثاری که چاپ می‌شوند، تفاوت‌هایی کرده است. هرچقدر تکنولوژی پیشرفت کند و ما وارد دنیای مجازی شویم، می‌توان خیلی راحت با آثاری که هنوز حتی چاپ نشده‌اند - مثلا یک نویسنده اروپایی به بخشی از متن داستانش اشاره کرده باشد - سرقت انجام داد.

این نویسنده با بیان این‌که سرقت‌ها مدرن شده‌اند گفت: از آن‌جایی که سینما روزبه‌روز جذاب‌تر می‌شود و سریال‌های تلویزیونی خارجی روزبه‌روز بیشتر می‌شوند، هر دو سعی می‌کنند موضوعاتی نو و به‌روز را به کار ببرند. این روزها سینما و سریال‌ها در دسترس همه هستند و کافی است به اینترنت وارد شویم تا حتی بتوانیم فیلم‌های در حال اکران را هم ببینیم. اما متاسفانه در حیطه فیلم‌نامه‌نویسی، داستان و حتی نمایش‌نامه‌نویسی بارها مشاهده کرده‌ام که سرقت به نوعی آشکارا صورت می‌گیرد و حتی فرد به خودش زحمت نمی‌دهد که بگوید فیلم‌نامه یا نمایش‌نامه‌اش را بر اساس اثری دیگر نوشته است. هر سارقی خودش را مالک اثری می‌داند که از جای دیگری گرفته و این از معضلات بزرگی است که متاسفانه روزبه‌روز هم بیشتر می‌شود.

در حوزه آثار ترجمه‌شده، آش از این هم شورتر است. پیمان خاکسار، مترجم که از خودش هم کتاب‌های سرقت‌شده از روی ترجمه‌های پرفروشش را در لیست تخفیف‌های یک سایت فروش کالا دیده است، می‌گوید: سرقت در ترجمه خیلی خیلی خیلی بدتر از قبل شده است. دیروز در یک سایت فروش کالا دنبال چیزی می‌گشتم و بعد دیدم که کتاب «جزء از کل» را در تخفیف‌هایش گذاشته است. کلیک کردم و حیرت کردم، حدود ۱۲، ۱۳ «جزء از کل» می‌فروخت که ناشران و مترجمانی گمنام داشتند. بعد دیدم که برای «ریگ روان»، «اتحادیه ابهلان» و دیگر ترجمه‌های پرفروشم هم همین اتفاق افتاده است.

خاکسار در ادامه بیان کرد: پیش از این یکی از ترجمه‌های این چنینی را دیده بودم که نام مترجم روی جلد با داخل شناسنامه کتاب متفاوت بود و غالبا ترجمه من بود. البته ترجمه واو به واو هم از ترجمه‌های من و به نام دیگران منتشر شده است، که جلو آن را گرفتند، چون آن نشر نه فقط کتاب من بلکه چند کتاب را به همین شیوه چاپ کرده بود. وضعیت افتضاح است و اصلا نمی‌دانم دیگر باید چه کار کرد. تعداد ترجمه‌هایی که از «عقاید یک دلقک»، «صد سال تنهایی» و ... در بازار هست، باورنکردنی است.

این مترجم همچنین در مقایسه ترجمه مجدد با ترجمه‌های سرقت‌شده گفت: معمولا ترجمه مجدد ناشران و مترجم‌های معتبر سرقت نیست، هرچند من شنیده‌ام مترجمی شناخته‌شده هم از روی ترجمه قبلی نوشته است. اما این‌هایی که شناخته‌شده نیستند واضح است چه کار می‌کنند؛ بازار را رصد می‌کنند که کدام کتاب‌ها پرفروش است، این‌ها را می‌خرند، حروف چینی می‌کنند و مجوز می‌گیرند و منتشر می‌کنند و با عناوین خنده‌دار ۵۰ درصد تخفیف وارد بازار می‌کنند؛ مثلا کتاب ۸۰ هزار تومانی را ۴۰ هزار تومان می‌فروشند.

اما چه راهکاری برای جلوگیری از چنین سرقت‌های ادبی وجود دارد؟ عابدی می‌گوید: یکی از پیشنهادهایی که من دارم این است که باید ضوابطی به وسیله پژوهشگران و مترجمان صاحب‌نام و پذیرفته‌شده و ریش‌سفید در این زمینه مدون و تصویب شود و در اختیار همه قرار بگیرد و یک جور انضباط و احترام در حوزه قانونی به وجود بیاید. در این صورت قدری این مسئله کنترل می‌شود تا اگر کسی حس کند اثری از او به سرقت رفته است بتواند بدون هزینه و وقت زیاد آن را مطرح کند و اگر حق و حقوقی دارد آن را مطرح کند تا اگر درست می‌گوید این را ثابت کند و طوری نباشد که داوران و قاضیان از این موضوع بی‌اطلاع باشند و صرفا بگویند که از مطلب استفاده شده و سپس آن را رها کنند. باید مثل یک سرقت با این موضوع برخورد کرد و حق و حقوق معنوی و مادی در حوزه تالیف و ترجمه محترم شمرده شود و مورد توجه فرهنگ‌مداران، دولت و کسانی که ذی‌نفع هستند قرار بگیرد.

حالا بزرگ‌ترین سرقت هم که انجام شود و حتی فردی کتابی را از کسی دیگر به اسم خودش بزند و در فضای مجازی بگذارد، دیگر به هیچ وجه نمی‌شود جلو آن را گرفت

یک کارگردان تئاتر:

نباید فقط رفیق روزهای خوب تئاتر باشیم

آرش سنجابی گفت: «جیرجیرک» تلفیق فیزیکال بدن و بیان است که شاید پیشتر فقط در نمایش‌هایی که من به صحنه آورده‌ام وجود داشته و اکنون به تکامل رسیده است.

نمایش«جیرجیرک» نوشته و کار آرش سنجابی از ۱۰ مردادماه ساعت ۲۱ در سالن شماره یک تماشاخانه سپند روی صحنه است. بازیگران این نمایش به تهیه‌کنندگی مهدی غلامی سرخه؛ شکیبا آدینه، پویا امینی، پرهام امینی، ایمان اصفهانی، ویدا جوان، رها حاجی زینل، پرستو حمیدی، ستایش رجایی‌نیا، پردیس زارع، نازنین صلحجو، دانیال عبادی، رازیما میرزایی، پریسا محسنی، حمیدرضا نعیمی و جواد یحیوی هستند.

آرش سنجابی در گفت‌وگو با هنرآنلاین درباره موضوع و مضمون نمایش «جیرجیرک» گفت: این نمایش در ادامه دیگر آثاری است که تاکنون به صحنه آورده‌ام و جدا از آن‌ها نیست و آن چیزی است که همواره دغدغه آن را داشته‌ام، یعنی رئالیسم جادوئی. فرم‌گرایی، تلفیق تئاتر فیزیکال با فضای مدرن قصه‌گویی، روایت سیالی که در ادبیات شناخته شده است و ورود سیال به تئاتر، دغدغه من در کارگردانی یک نمایش بوده است. او با بیان اینکه تم این نمایش اعتراف و عدم قطعیت است، عنوان کرد: در این نمایش ما چیزی به نام داستان مدرن داریم که در آن به جای شرح واقعه بیشتر شاهد تاثیرات هستیم. تماشاگر در این نمایش کافی است متوجه جریان شده تا با آن همراه شود.

کارگردان نمایش «مدرسه پینوکیو» درباره مدت زمان تمرینات نمایش «جیرجیرک» یادآور شد: تمرینات این نمایش از یازده ماه پیش آغاز شد و پس از دو ماه با تغییر ۳- ۴ نفر از بازیگران، با تهیه‌کننده نمایش آشنا شدم و تمرینات از ۹ ماه پیش بدون وقفه حتی در زمان پیک ویروس کرونا تاکنون که نمایش به صحنه آمد، ادامه داشت. خوشبختانه با رعایت پروتکل‌های بهداشتی هیچ اتفاقی برای عوامل و بازیگران نمایش طی این مدت نیفتاد. سنجابی درخصوص اجرای این نمایش در این روزها اظهار کرد: ما نباید تنها رفیق روزهای خوب تئاتر باشیم. ما نیز همچون دیگر صنوف جامعه باید با این ویروس منحوس کنار بیاییم و با آن بجنگیم. در شرایطی که رستوران‌ها و پاساژها به راحتی به فعالیت خود را ادامه می‌دهند، تئاتر نیز با رعایت دستورالعمل‌های بهداشتی این امکان را دارد تا به جامعه انگیزه دهد. نویسنده و کارگردان نمایش «مرگ فیدل» ضمن اشاره به اینکه نمایش «جیرجیرک» از نمایش‌های پرهزینه یک سال گذشته است، تصریح کرد: گروه نمایش بی‌وقفه و پشت هم همچون خطشکن میدان مین در این ایام کار کرده به امید اینکه مخاطبان نیز با رعایت کامل اصول بهداشتی به تماشای نمایش بیایند. او در ادامه افزود: به اعتقاد من نمایش «جیرجیرک» برحسب اتفاق بهترین کار من است. طی چند اجرایی که داشتیم با اینکه مدت زمان نمایش کمی طولانی است اما شاهد آن نبودم که مخاطبی سالن نمایش را ترک کند و از کار خسته شده باشد. این نمایش تلفیق فیزیکال بدن و بیان است که شاید پیش تر فقط در نمایش‌هایی که من به صحنه آورده‌ام وجود داشته و اکنون به تکامل رسیده است.

اخبار

معرفی نامزدهای بهترین چهره تلویزیونی جشن حافظ

نامزدهای بهترین چهره تلویزیونی بیستمین جشن سینمایی و تلویزیونی دنیای تصویر (جشن حافظ) اعلام شدند.

نامزدهای بهترین چهره‌های این دوره از جشن حافظ از برنامه‌هایی انتخاب شده که از بعد از نوروز ۹۸ تا نوروز ۹۹ در صداوسیما یا فضای مجازی پخش شده‌اند.

فهرست نامزدها عبارتند از: پژمان بازغی (کودک‌شو)، محمد دلاوری (تهران ۲۰)، سروش صحت (کتاب باز)، علی ضیا (فرمول یک)، احسان علیخانی (عصر جدید)، محمدرضا علیمردانی (چهل تیکه) و مهران مدیری (دورهمی).

با توجه به شرایط خاص امسال و برگزار نشدن جشن به شکل سال‌های گذشته، بهترین چهره تلویزیونی جشن حافظ با انتخاب داوران معرفی خواهد شد. جشن حافظ به عنوان جشن خصوصی حوزه سینما و تلویزیون ایران امسال به دلیل شیوع کرونا به شکل آنلاین برگزار می‌شود.

مجوز نمایش دو فیلم سینمایی صادر شد

شورای پروانه نمایش فیلم

شورای پروانه نمایش فیلم‌های سینمایی در جلسه اخیر خود با مجوز نمایش برای فیلم‌های «روز صفر» به تهیه کنندگی وکارگردانی سعید ملکان و «بندر بند» به تهیه کنندگی‌وکارگردانی منیژه‌حکمت موافقت‌کرد.

«روز صفر» عنوان فیلمی به کارگردانی سعید ملکان، نویسندگی سعید ملکان و بهرام توکلی وبه تهیه‌کنندگی سعیدملکان محصول سال ۱۳۹۸ است. این فیلم به سبک معمایی-هیجانی و در فضای جنگی و ماجراجویانه به زبان‌های فارسی، اردو، پشتو و آلمانی؛ به عنوان محصولی از سینمای ایران تولید شد است. امیر جدیدی و ساعد سهیلی بازیگران نقش اول آن هستند. چند بازیگر خارجی و بازیگران تئاتر هم در این فیلم جلوی دوربین رفته‌اند.

«روز صفر» با دریافت ۵ سیمرغ بلورین از سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر، رکورددار دریافت بیشترین جایزه در این جشنواره شد.

«بندر بند» به کارگردانی منیژه حکمت و تهیه کنندگی منیژه حکمت و مهشید آهنگرانی فراهانی، فیلمی جاده‌ای، پر از چشم‌اندازهای بیاد ماندنی و مملو از موسیقی در میانه سیل مهیب ایران است که برای نخستین بار در نمایش افتتاحیه جهانی، در بخش سینمای معاصر جهان در جشنواره تورنتو به روی پرده می‌رود. رضا کولغانی، امیرحسین طاهری، مهدیه (مهلا) موسوی و پگاه آهنگرانی بازیگران این فیلم سینمایی هستند.

ماه‌چهره خلیلی درگذشت

از «ناریه» تا «مرضیه»

ماه‌چهره خلیلی ـ بازیگر سریال‌های «در چشم باد»، «مختارنامه» و «کلاه پهلوی» ـ جمعه، ۱۷ مرداد ماه در سن ۴۴ سالگی درگذشت.

پرستو صالحی ـ بازیگر و از دوستان این هنرمند ـ در گفت‌وگو با ایسنا این خبر را تایید و اظهار کرده است که زنده یاد ماه‌چهره خلیلی که به همراه خانواده‌اش در انگلیس زندگی می‌کرد، جمعه (۱۷ مرداد ماه) در این کشور دارفانی را وداع گفت.

ماه‌چهره خلیلی متولد ۱۳۵۵ تهران و دارای مدرک فوق لیسانس معماری از دانشگاه آکسفورد انگلستان بود. او نوه دختری پروین سلیمانی و از سال ۱۳۸۲ مشغول به فعالیت در عرصه سینما و تلویزیون بود. علت فوت این بازیگر بیماری‌ای عنوان شده است که از مدت‌ها قبل به آن دچار شده بود اما در زمان حیاتش به هیچ وجه تمایلی نداشت که رسانه‌ای شود. گفته می‌شود که وی به مدت دو سال در حال مبارزه با بیماری سرطان کبد بوده است.

ماه‌چهره خلیلی دوره بازیگری را در method school در لندن گذراند و در سال ۱۳۸۲ برای اولین فعالیت سینمایی خود جهت بازی در فیلم «چشمان سیاه» پس از ۲۲ سال به ایران آمد و دوره دیگری از بازیگری و کارگردانی را در مؤسسه سمعی و بصری استاد سمندریان در سال ۸۴ پشت سر گذاشت.

حضور در «مختارنامه» به کارگردانی داوود میرباقری اولین تجربه بازی زنده‌یاد ماه‌چهره خلیلی در یک مجموعه تلویزیونی محسوب می‌شود. او در این سریال نقش جاریه، خواهر ناتنی مختار ثقفی و همسر عمربن سعد را برعهده داشت. ایفای نقش در سریال تاریخی «در چشم باد» دومین تجربه تلویزیونی زنده یاد خلیلی محسوب می‌شود. او در این سریال نقش مادر شخصیت اول سریال یعنی بیژن ایرانی با بازی پارسا پیروزفر را برعهده داشت. ماه‌چهره خلیلی در این سریال ایفای نقش «گلنسا» را از جوانی تا پیری برعهده داشت. وندی سیمسون (کارمند سفارت انگلیس در ایران)، نقشی بود که زنده یاد ماه‌چهره خلیلی در سریال «کلاه پهلوی» به کارگردانی ضیاءالدین دری برعهده داشت. این مجموعه تلویزیونی از سال ۸۳ تا ۸۹ ساخته و از شبکه یک سیما پخش شد. «گذر از رنج‌ها» دیگر سریال تاریخی است که ماه چهره خلیلی در آن حضور داشته است. این درام تلویزیونی به کارگردانی فریدون حسن پور است که در سال ۹۳ خورشیدی در ۳۶ قسمت از شبکه یک سیما پخش شد. پس از حضور در سریال «دختر گمشده» به کارگردانی احمد کاوری، سریال «مرضیه» به کاگردانی فلورا سام، آخرین حضور او در یک سریال تلویزیونی محسوب می شود. نقشی که این بار او را با پوششی متفاوت به بینندگان تلویزیون معرفی می کرد. او در دهه ۹۰ در فیلم‌های سینمایی چون اشنوگل، قرارمون پارک شهر، یادم تو را فراموش، صله سحر و ... بازی داشته است.

نعیمه نظام‌دوست ـ بازیگر سینما و تلویزیون ـ هم در گفت‌وگو با ایسنا، در حالی که از شدت گریه و ناراحتی به خاطر درگذشت ماه‌چهره خلیلی به سختی صحبت می‌کرد، چنین ادامه داد: چه بگویم؟! ماه‌چهره عشق بود، زندگی بود، قوی بود، مهربان بود. نظام‌دوست با بیان اینکه چند ماهی می شد که متوجه بیماری ماه‌چهره خلیلی شده بود، عنوان کرد: من ماه آذر سال گذشته بود که متوجه بیماری‌اش شدم ... آمده بود ایران. گفت من بروم کارهایم را بکنم و برگردم. قرار بود بیاید ایران. خیلی کارها داشتیم که بکنیم اما نشد. این هنرمند در ادامه از دوستی ۱۳ ساله‌اش با ماه‌چهره خلیلی گفت و با بغض عنوان کرد: ۱۳ سال است که ماه‌چهره را می شناختم. سر تصویربرداری سریال «نردبام آسمان» در سال ۸۶ بود که دوستی‌مان شکل گرفت. نظام‌دوست با اشاره به اینکه ماه‌چهره خلیلی ساکن خارج از کشور بوده ولی در ایران هم خانه داشته و زیاد به ایران می آمده است، گفت: با اینکه ساکن خارج از کشور بود اما زیاد با هم رفت و آمد داشتیم. خیلی عِرق ایران را داشت. ماه‌چهره خیلی ایرانی بود، خیلی. به گفته نظام‌دوست، ماه‌چهره خلیلی در همان لندن به خاک سپرده می‌شود و پیکر او را به ایران نخواهند آورد.

گوهر خیراندیش هم که در سریال‌هایی همچون «کلاه پهلوی»، «مختارنامه» و «مرضیه» با زنده‌یاد ماه‌چهره خلیلی هم‌بازی بوده است، با انتشار پستی در

صفحه شخصی اینستاگرام خود درباره شنیدن خبر فوت این هنرمند نوشته است: «متاسفانه باخبر شدم که ماه‌چهره عزیزم را سرطان کبد از ما گرفت. ماهی جانم این رفتن و کوچ غریبانه‌ات را باور ندارم. تو و مجید اوجی عزیز در این سریال مرضیه چه یادگاری عجیبی از خودتان یادگار گذاشتید. مرگ بر سرطان که همه عزیزانم را از من گرفت. پدرم، خواهرم، خواهرزاده‌ام، عموزاده‌ام، همکلاسی‌ام، همکارم، دوستانم و دختر نازنینی مثل ترا».